

Magyar cégek Délkelet-Ázsiában

Tőkekivitelőtől a tudásexportig

Vágóhidak, élelmiszer-feldolgozó üzemek, laboratóriumok és takarmánykeverő üzemek épülnek a következő három évben Laoszban. Mindez kizárólag magyar közreműködéssel, hazai közepes és kisvállalkozások részvételével. Február 22-én hivatalosan is bejelentették, hogy a hétmilliós ázsiai országban elindulhat a mindenre kiterjedő élelmiszerlánc-biztonsági fejlesztés a kormányközi megállapodás értelmében. Magyarország mindehhez harmincmillió dolláros hitelt ad Laoszban.

Hamarosan magyar származék is lehet vásárolni Laoszban – ez csak egy a sok újdonság közül, amely megnyitja a lehetőséget a szegény ázsiai ország előtt. Erről beszélt a rendezvényt követően Kulik Zoltán, a dabasi székhelyű Vitafort Zrt. vezérigazgatója, aki felhívta a figyelmet arra is, hogy a keleti nyitás politikájának része ez a megállapodás, bár a Vitafort már 2007. óta jelen van a térségben.

– Ez az ország most teszi meg az első lépéseket az igazi fejlődés útján és ebben jelen lenni nagy szakmai kihívás, de szerencsére támaszkodhatunk a magyar szakemberekre – tette hozzá. Hasonlóan fogalmazott Phouangparisak Pravongviengkham, a Laoszi Népi Demokratikus Köztársaság agrár- és erdészeti minisztere, aki méltatta az évtizedes magyar-laoszi gazdasági együttműködést. A harmincmillió dolláros magyar támogatástól azt várja, hogy segíti az élelmiszeripar fejlődését, s hogy végre minőségi élelmiszer kerüljön a fogyasztók asztalára és az exportpiacokra.

Dr. Parisak – ahogy a legtöbben ismerik – a nyolcvanas években végzett a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen, és azóta is szívügyeként kezeli a magyar kapcsolatokat. Az évek során sem felejtette el az egyetem idején megtanult magyar nyelvet. Neki köszönhetően erősödött az egyébként is hagyományosnak ne-

vezhető agrár-együttműködés Laosz és Magyarország között. A nyolcvanas években Magyarországon valóban sok laoszi diák tanult. Kulik Zoltánék az utóbbi hónapokban több hivatalos tárgyalást folytattak a kormányközi megállapodás előkészítése érdekében, és örömmel tapasztalták, hogy befolyásos tisztviselők is beszéltek a magyar nyelvet, és szép emlékeket őriznek a negyedszázaddal ezelőtti egyetemi évekről. Ezeket az emlékeket, kapcsolatokat próbálja most mindkét fél feléleszteni, és eredményesen hasznosítani. Laosz kiszolgált helyzete abból is adó-

zik, hogy a megtermelt alapanyagot nem tudja feldolgozni, kénytelen a körülötte lévő nagy országokba – Vietnám, Thaiföld – elszállítani, ahonnan már feldolgozott formában vásárolja vissza. Ez egy országnak hosszabb távon nem lehet a célja, ezért döntött a kormány a saját élelmiszerlánc kiépítéséről. Ami viszont előnye lehet Laoszban a környező nagyhatalmakkal szemben, hogy a minőségi termé-

gítséget nyújtanak a Nemzeti Élelmiszer Biztonsági Hivatal szakemberei. Ezután épülhet meg a központi laboratórium, jelenleg ugyanis nincs az országban egyetlen olyan intézet sem, amely alkalmas lenne például bármilyen szennyeződés kimutatására, de hiány van olyan ellenőrző állomásból is, ahol az állatokat megvizsgálják. Csak ezután jöhet a vágóhidak és az élelmiszer-feldolgozó építése.

Az elsők között laboratóriumokat, ellenőrző állomásokat kell építeni

kek felvehetik majd a versenyt a tömegárukkal. Az élelmiszerbiztonsági rendszer kiépítésében Magyarország példát tud mutatni – erősítette meg Kulik Zoltán, utalva arra, hogy Európának komoly ellenőrzési rendszere van, de még ebből is kiemelkedik a magyar, ahol a termőföldtől az asztalig nyomon követhető az élelmiszer útja.

Hazánkat elkerülték az élelmiszerbotrányok, de ha bármi történik, gyorsan képesek reagálni rá a hatóságok. Ezt szeretné Laosz is megvalósítani. Az első pillér az intézményi és a jogi háttér megteremtése lesz, amelyben komoly se-

Ötvennél is több hazai kis- és középvállalkozás kapcsolódik be a hároméves programba, amelyek összesen hetvenmilliárdos árbevételt könyvelhetnek el, és kétezer munkavállalót foglalkoztatnak. Eddig korlátozott exportlehetőségekkel rendelkeztek, de most végre kiszámítható évek elé nézhetnek. Jelentőségüket és esélyeiket csak növeli, hogy Ázsiában komoly népességnövekedéssel, ezáltal még nagyobb élelmiszerigénnyel kell számolni, amelyre fel kell készülni mind a növénytermesztőknek, mind pedig az állattenyésztőknek.

J. Zs.